

Kémes múlt

PÁRATLAN OLDAL - LXX. évfolyam, 14. szám, 2026. április 2.

Ha valaki netán kételkedne abban, hogy a mostanában felkapott témában is múltbeli előzmények hergelték a közéletet, idézzük a *Pesti Hírlap* 1914. július 16-i *Vidéken üldözik a magyar festőket* című hírért.

„A kémfogdosás rögeszméje annyira kisért országszerte, hogy a vidékre rándult magyar festőművészeket, akik nyaranta vázlatokban örökítik meg az ország szebb pontjait, egész sereg kellemetlenség éri a rendőri hatóságok részéről. Országos hirnevű magyar festőművészeket csendőrök csuknak le a csavargók közé, mert kémnek nézik őket, ott is, ahol igazán nincs semmi kémkedni való. Amatőr fényképészeink is könnyen bajba juthatnak emiatt. A kultuszminisztérium művészeti ügyosztálya – a belügyminisztérium közreműködésével – intézkedhetnék, amiatt, hogy művészeink vidéki nyári tanulmányaikat szabadon folytathassák s kétes esetekben sürgönyileg igazolja művészeinket. Mert az mégis csak képtelenség egy kulturországban, hogy egészen jelentéktelen helyeken, ahol semmi katonai jellegű motívum sincs, félművelt rend- és csendőrök letartóztassák az ott munkálkodó művészembereket. Tavaly báró *Mednyánszky Lászlót* tartóztatták le kémkedésért, ez idén *Siligai Ferenc* fiatal, jeles tájfestőnkét fejszéssel és kaszákkal kergették meg, *Udvary Gézát*, az ismert kiváló mestert pedig Hajdúszoboszlón csukták le a kémkedés gyanújáért.”

Manapság csak annyi a különbség, hogy a hatóság maga gondoskodik kémekről.

Találta és tálalta: - ős - bor.